

(22 oct.), S. Fidelis (7 febr.) et S. Renovati (9 mart.).

tertio
Franciscus
Bivarius,

6. Tertiam editionem instituit anno 1651, et ipse utriusque præcedentis editionis plane ignarus, Franciscus Bivarius ex codice sui monasterii Nucalensis, quem antiquitate amplius quadringentorum annorum ac proinde seculo XIII exaratum existimabat. Desiderabatur autem in eo codice et inde desideratur in editione Bivariana prior opusculi pars, quæ in aliis editionibus cum præfatione sua præfigitur historiæ quinque episcoporum Emeritensium. Porro advertendum est distinctionem et titulos capitum apud Morenum et Tamayum non quidem ab editoribus suppleta esse, attamen non reperiri in vetustioribus codicibus. Quod distincte indicavit Thomas Tamayus in annotatione ad totius libelli præfationem, subjungens in duobus eorum quæ habuit exemplaribus recenti manu exaratis hæc adjecta esse initio: In Pauli Emeritensis lib. de Vita et miraculis PP. Emer. index capitum. Nos enim partiti sumus in capita distinctionis causa.

quarto
Henricus
Florez.

7. Quartam denique editionem debemus Henrico Florez (1), qui tamen illam non ex mss. codicibus, sed ex tribus prioribus editionibus invicem collatis adornavit, ita ut quæ sibi videbantur præstantiores lectiones textui insereret, varietates tamen in annotationibus ad singulas paginas subjectis indicaret. Nonnulla præterea emendare potuit ex aliquo codice bibliothecæ regiæ Matritensis, qui quidem nihil aliud continebat præter præfationem et narrationem primi miraculi ac proinde nonnisi exiguum totius opusculi partem (2).

(1) *Esp. Sagr.*, tom. XIII, p. 335 sqq. — (2) Cfr. *ibid.*, p. 333-334, n. 40.